

Rimski cesar Trajan je bil v vojski premagal tracijskega kralja in je s seboj vzel njegovega sina. Ker je deček kazal lepe lastnosti, je sklenil Trajan, da si ga bo določil za naslednika. — Nekega dne se je posinovljeni princ sprehajal po cesarskem vrtu in trgal sadje. Trajan zapazi to in, da bi izkušal dečka, ga vpraša, ko se je vrnil v palačo: „Kje pa si bil?“ V zadregi odvrne deček: „V šoli.“ — Hudo vžaljen radi te drzne laži reče cesar: „Sklenil sem bil, da te povzdignem na cesarski prestol; kot lažnik pa nisi vreden cesarstva!“ — Ali je bila draga ta laž, kaj ne!?

Pa tudi na poti proti nebesom je laž velika opovira. To že lahko izpoznate iz vsega tega, kar sem vam že do sedaj povedal o laži. Pristavim le še to-le: Vsak greh kolikor toliko poslabša naše srce, kakor ga nasprotno zboljša vsaka čednost. Laž pa še posebno poslabša vsega človeka, pokvari ves njegov značaj; kdor je laži vajen, se ne more imenovati poštenjak. Kdor ne loči resnice od laži, tudi ne bo ločil svojega od tujega. Mlad lažnik — star tat! Kdor laže, ta krade. Pa s tem je povedana le ena pot do hudobije; a laž jih pozna še več drugih.

Kar sem ti danes povedal o laži, upam, te bo, mladi čitatelj, zopet močno potrdilo v sklepu: „Ne, lažnik pa res ne bom! Nikoli — nikdar!“

Zvon.

„Bom, bom — — —“
Donel je zvona glas
In „Ave“ oznanjal
Je v tiho vas.

Jaz pa naročil sem
Glasom zvoná:
„Nesite prošnje te
Tja do nebá — — —“

Pobožno množica molila je
In mnogo pač prosila je
Boga nebes — — —

Dobrotno je odvrnil zvon:
„Bom, bom, bom, bom,
Res, bom — — —“

P. Cvetovr.

